

THEORIA MERCURII ET VENERIS, CUM DISTANTIIS,

Per Diametros, & Semidiametros Terræ.

THEORIA DUORUM INFERIORUM PLANETARUM, trium Superiorum Theoria Præcedente Typo explanatæ succedit, & ob Communes, quibus inter se conveniunt, Affectiones unâ eademque Descriptione declaratur, adjunctis porro cæteris

Affectionibus, quas sigillatim Planete illi duo sibi arrogant. VENUS, & MERCURIUS apud Artifices Planete Inferiores audiunt, propter Sedes suas, quas infra Solem nacti sunt, sive quia Superioribus illis tribus, quos longè altius supra Terram elatos cernimus, subijciuntur, & Terræ Globo propiores existunt. In ipsis autem animadvertuntur Communes, & Singulares Affectiones.

VENUS, & MERCURIUS.

COMMUNES AFFECTIONES.
I. Unus idemque Motus Periodicus.

Harmonia Solis, Veneris, & Mercurii in tribus consistit.

1.
2.
3.

Mercurius quare rarò conspicitur.
Venus ante & post Solem conspicitur.

II. Eccentricorum utriusque Planetæ Motus.

Inclinatio.

Reflexio.

III. Orbis utriusque Planetæ iidem. Eccentricum Eccentri Mercurii, quare ab Astronomis excogitatum. Veneris & Mercurii Latitudines sunt similes. Discrimen unicuique.

SINGULARES AFFECTIONES.

COMMUNES AFFECTIONES sunt, quas uterque Planeta communiter possidet: Earum tres numerantur.

I. *Quoad Eccentricum*, uno eodemque Motu Periodico cum Sole circumacti, ab ipso longiore discessione non recedunt, quam ab Epicycli Semidiametro permittitur; unde fit, ut in perpetuo Solis comitatu versantes, ejusdem perpetui Comites appellentur, utpote qui ipsum modò antecessores, modò rursus à tergo sequentes, modo latera ipsius stipantes, instar satellitum, Regi suo adherent, adeò ut Venus Solis Pedissequa, ac Mercurius ejusdem Cancellarius nuncupari soleat. Maxima igitur Veneris, & Mercurii cum Sole Harmonia deprehenditur, quæ in his tribus consistit.

1. Sol, Venus, & Mercurius Medio Motu semper in Conjunctione constituti sunt.
2. Sol, Venus, & Mercurius unam eandemque Medii Motus lineam semper habent, quæ Motus ille semper similis eodem modo terminatur.
3. Venus, & Mercurius longiore intervallo, quam Epicyclorum magnitudo concedit, à Corpore Solari abire nequeunt. Hanc ob causam Venus & Mercurius ipsos ipsos, i. e. simul currentes dicuntur, quippe curricula sua pari ferme tempore percurrentes, & Soli, tanquam Regi suo, ut satellites, indefinente satellitio juncti: sicut Superiores Planete contra in Conjunctione cum Sole versantes altissimas suorum Epicyclorum partes conscendunt, atque ita quasi debita reverentia & veneratione Regis sui Majestatem excepturi abscedunt. Mercurius radorum Solarium regimento frequenter involutus, & ob maximam propinquitatem suam minimo Epicyclo circumvectus, ut plurimum latitat, ac rarò fit conspicuus, cum ipsi ultra 25. gradum à Sole conspectui recedere non liceat. Venus ab eodem remotior prolixiore dilatatione Epicyclum suum explicat, eaque de causa vel ante vel post Solem in conspectum prodit, quamvis Antiquiores ejus digressionem à Sole ultra 45. gradum non extendant. Secus tamen visum Recentioribus, digressum ejus à Sole 60. gradibus, aut duobus Signis integris definitibus, & recessui, quo Mercurius à Corpore Solari abire consuevit, 30. gradus, sive unius Signi intercapedinem assignantes. Hoc indicio colligi potest, ambos Planetas, Solis respectu, nullos omnino Aspectus, si Conjunctionem solam exceperis, admittere.

II. Eccentricorum, quibus hi duo Planete circumvehuntur, Motus in Latitudinem ita promovetur, ut eorum pars una in Septentrionem vergat, & altera Meridionalem Cæli Plagam inspiciat.

Latitudo illa utriusque Planetæ in Epicyclo est duplex: Inclinatio, & Reflexio.

Inclinatio *ἑκκλινσις* & *ἑκκλινσις* est summæ & imæ Absidis in Epicyclo certum intervallum, quo ab Eccentri Plano discedunt.

Reflexio, *ῥεφλξις* & *ῥεφλξις* est earundem Absidum Epicycli successivus ad Eccentricum reditus.

III. Uterque Planeta iisdem ad perficienda curricula sua Orbibus utitur, præterquam quod Mercurius suum domicilium uno adhuc Orbe, cæteris, quos cum aliis communes habet, adhuc accedente, nimirum Eccentro Eccentri augeat. Varius, intricatus, & nondum probè cognitus est Motus Mercurii, ob frequentem Corporis sui occultationem, quod ut plurimum Solaribus radiis velatum, & non magno intervallo à Solari Mole recedens, eam ob causam rarò fit conspicuus, & humanæ cognitioni Motum suum maximam partem subducit. Hinc coacti sunt Astronomi adhuc unum excogitare Orbem, videlicet Eccentrum Eccentri, huic difficultati, & inconvenientiæ occurrentem: An verò vori compotes facti sint, peritioribus judicandum relinquo. Cæterum Veneris & Mercurii Latitudo in similitudine qualitatis maximè conveniunt, quandoquidem Veneris Eccentrius ad Eclipticam, & Epicyclus ad Eccentricum eadem ratione declivis est, quâ ratione Epicyclus Mercurii ad Eccentricum, & Eccentrius ad Eclipticam se habet. Unicum hoc discrimen inter utriusque Latitudinem se offert, quod iisdem legibus hi Circuli, sive Orbes Mercurii in Austrum declinant, quibus Veneris Circuli sive Orbes in Boream se inclinant.

SINGULARES AFFECTIONES sive proprietates sunt, quæ Veneri & Mercurio sigillatim conveniunt.

VENUS